

[Lone Dybkjær]

ser, som – er vi enige om – ministeren skal komme med.

Maisted (FD):

Folketinget kan jo begå alle de dumheder, det overhovedet skal være, for det er kun skatteyderne, dansk erhvervsliv og de arbejdsløse, der kommer til at betale for disse fejltagelser.

Her drejer det sig om et internationalt problem, hvorpå Danmarks indflydelse stort set er lig med nul. Alligevel vedtager man i Danmark en national lovgivning, som straffer dansk erhvervsliv, uden at det har nogen form for mening. Når så erhvervslivets folk tillader sig at gøre opmærksom på, at vi herhjemme har en økonomisk situation, der ikke tillader at belaste det danske samfund med udgifter af en størrelsesorden på 2 mia kr. om året, bliver de tilbagevist som mørkemænd og som værende imod miljøet.

Når oliebranchen stilfærdigt gør opmærksom på, at man ikke har raffinaderier i kongeriget Danmark, der kan foretage behandlingen, så man kan komme ned på disse størrelser, hvis man køber en olie, der har et højt indhold af svovl, bliver de beskyldt for at være uvidende. Jeg vil vove den påstand, at hr. Camre taler imod bedre vidende, fordi han ønsker at holde sig til den grønne linje. Jeg vil sige til regeringen, om den ikke snart kan gøre miljøministeren til kirkeminister, så han ikke længere får lov til at udøve denne skadelige virksomhed for dansk erhvervsliv.

Vi har ikke råd til det. Frank Dahlgaards økonomiske oversigt i Berlingske Tidende i dag viser klart, at det danske samfund er på vej til at lide rentedøden, på trods af at regeringen fremhæver, at den har foretaget indgreb, der skulle gå i den rigtige retning, men disse indgreb har altså ikke været tilstrækkelige. Hvem har læst hr. Erling Olsens bemærkninger i Sparekassen, der klart siger, at politikerne dårlig tør åbne posten for at se, om tallene er blevet værre fra dag til dag. Alligevel vil dette folketing vedtage noget under henvisning til, at det vil bevare miljøet, skønt det ingen indflydelse har, men det koster det danske samfund 2 mia kr. om året. Det er hul i hovedet.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil først rette en tak til udvalgets medlemmer for et meget konstruktivt samarbejde om dette meget vigtige lovforslag.

Jeg vil gerne sige til hr. Maisted, at den tale, han lige har holdt her, kunne han ikke have holdt i Østrig. Det viser sig, at dets erhvervsliv har et tab på op imod 4 mia kr. om året på grund af ødelagte træer. Det er disse perspektiver, som er baggrunden for dette lovforslag.

Jeg har i en række møder med udvalget drøftet forslaget om en kvota for elværkernes svovludslip på 125.000 t i 1995. Det er en skærpelse af mit eget forslag, og det bringer udgifterne op på omkring 900 mill. kr. om året. Men denne udgift – hvis elværkerne administrerer dette fornuftigt – vil først sætte ind omkring 1990 og være tilendebragt omkring 1995.

Jeg har fundet det helt afgørende, at der i folketinget er så bred en enighed om de miljøpolitiske initiativer, som det overhovedet er muligt at tilvejebringe, ikke mindst når det er af en størrelsesmæssig og betydningsmæssig orden som dette forslag. Derfor har jeg på regeringens vegne givet et tilsagn om, at der ved administrationen af dette lovforslag vil blive fastsat en kvota for elværkernes svovldioxidudslip på 125.000 t i 1995. Men dette tilsagn er givet under følgende to forudsætninger: for det første, at foranstaltningerne kan holdes inden for den økonomiske ramme, som på nuværende tidspunkt kan forudses til gennemførelsen af denne målsætning. For det andet, at gennemførelsen af målsætningen ikke på grund af den internationale udvikling giver anledning til uforudsete forsyningsmæssige vanskeligheder.

På dette grundlag mener jeg, at vi med gennemførelsen af dette lovforslag kan være tilfredse med den indsats, der fra dansk side er gjort i bekæmpelsen af forureningen. Jeg mener endvidere, at det kan ske på en økonomisk fornuftig måde på trods af den seneste debat om spørgsmålet, fordi kvotaprinippet i lovforslaget er fastholdt. Det har været det helt afgørende fra min side, for at dette lovforslag overhovedet kunne nyde fremme, netop at elværkerne selv får mulighed for at fordele den opgave, der her er lagt på dem.

Jeg vil også godt gøre opmærksom på, at dansk erhvervsliv her får en melding fra folketinget, som de nu har 5 år til at sætte i